

vier eieren en eens met één: resp. 6 Mei, 24 Mei en 5 Juni.

In het laatst van Juni schoot ik een pas uitgevlogen voorwerp, hetgeen bewees, dat er nog een ander paar hier gebroed had.

Op 10 Mei 1906 vond ik een nest met één ei onder Eijgelshoven.

In het Noorden van Limburg broedt de zanglijster — volgens ooggetuigen — ieder jaar in de bosschen van den St. Jansberg onder Ottersum.

Verder is mij uit zekere bron het wedervaren van tien nesten jongen bekend, die het vorig jaar gevonden zijn — wel niet in Limburg, maar toch geen half uur van de N.W. grens.

Wie het gelooft, geeft 'n daalder", zegt men in N.-Limburg, wat vrijwel op 't zelfde neerkomt als: as ge 't niet gelooft, kunt ge 't laten.

Getuigen heb ik bij mijn waarnemingen maar zelden en . . . met opzet.

Wanneer ge Naumann leest, komt ge tot de ontdekking, dat hij steeds alléén op post was. Ik voor mij ben in de laatste dertien jaren geen dozijn keeren met iemand anders gaan „wandelen"; ik ga steeds *alleen*.

Vraag het aan iederen ernstigen onderzoeker; hij zal u zeggen, dat men alleen *moet* gaan.

Rolduc.

H. NILLESEN.

De Vroedmeesterpad.

(*Alytes obstetricans*.)

Wat 'n rijkdom toch van zeldzame dieren hier in de zoogenaamde „Onderbanken"!

De *zwarte Specht* werd bij Brunssum ontdekt als broedvogel.

De *Vinpootsalamander* huist daar in massa's.

De *Alpensalamander* zit haast in iederen poel en in elken plas, tusschen Brunssum en Schinveld.

De *Knoflookpad* kwam te voorschijn uit 'n wiertje bij Merkelbeek. En nu weer kan ik 'n allerbelangrijkste vondst vermelden uit Jabeek. Van uit Jabeek bracht men mij den 2den Juli l.l. de *Vroedmeesterpad*!

Bij 't „omzetten" van 'n hoop gronds werd er 'n mannelijk exemplaar met eitjes op den rug ontdekt.

't Wijfje zat vlak in de buurt van z'n eega.

De leden van ons Genootschap hebben 't eierdragend mannetje kunnen zien op de tentoonstelling te Sittard.

Dáár hadden we hem geëxposeerd.

Tot nu toe was de Vroedmeester- of Kettingpad nog maar alleen bekend uit de omstreken van Valkenburg en — zooals we in 't vorige Maandblad vermelden — uit de buurt van Kerkrade.

Raath-Bingelrade.

JOS. CREMERS.

Juist ontving 'k de drukproef van dit stukje, toen 'k pas alweer de *Vroedmeesterpad* had ontdekt.

Verschillende avonden reeds was me daar 'n helder, hoogklinkend paddengeluid opgevallen.

't Kwam van uit 'n ouden muur, waarin vlak bij den grond, hier en daar de steenen niet al te vast meer zitten, zoodat er tal van gaten en spleten aan padden 'n mooie bergplaats kunnen bieden.

Die toonen had 'k elders nimmer gehoord en graag wilde 'k weten, welke beestjes toch dat klingelende klokjesgeluid wisten voort te brengen.

Alevel — 'k kon de muzikanten maar niet te zien krijgen.

Totdat 'k den 15 Juli, tegen den avond, gewapend met spade en houweel, 'n grondig onderzoek instelde.

En 't gevolg?

'k Haalde twee Vroedmeesterpadden, — 'n mannetje en wijfje — te voorschijn!

'n Verder onderzoek in denzelfden muur deed me ook nog 'n *Knoflookpadje* vinden.

Geloofwaardige menschen hier beweren, dat „die padden met eieren op den rug" zeer veel in onze buurt gevonden werden.

We zullen trachten te achterhalen, wat of hiervan aan is.

JOS. CREMERS.

Mededeelingen.

Op een nader te bepalen dag in Augustus a.s. zal er eene geologische excursie plaats vinden naar Schin-op-Geul.

Wij raden den leden aan 't stukje over deze excursie, door „een dankbaar lid" in dit Maandblad geschreven, aandachtig te lezen.

Tentoonstelling „Sittard".

De Afdeling Natuurlijke Historie op de Tentoonstelling te Sittard heeft zich in een druk bezoek mogen verheugen.

Geen wonder!

Zij mocht zich inderdaad laten zien.

Plaatsgebrek in dit nummer noopt ons een bespreking dier tentoonstelling uit te stellen tot in 'n volgend Maandblad.

Onze Penningmeester.

De heer E. HUPPERETZ heeft zich, wegens overdrukke bezigheden, genoodzaakt gezien om als Penningmeester van ons Genootschap ontslag te nemen.

Alhoewel we zijn besluit zeer goed kunnen begrijpen moeten wij het toch van harte betreuren.

'n Accurater man toch dan den heer HUPPERETZ zullen we moeielijk vinden.

Eén troost hebben we.

De heer HUPPERETZ zal ook als gewoon lid voor 't Nat. Hist. Gen. in Limburg blijven ijveren.

Voor alles wat hij tot hiertoe voor onze Vereeniging deed, zij hem openlijk dank gebracht!

HET BESTUUR.